

Věc: Ukončení vyplácení dávek náhrady za ztrátu na výděлку

Vážený pane, vážená paní

jak jsem Vám přislíbil ve svém dopise ze dne 9. listopadu 2004, oznamuji Vám tímto, že po provedení právního rozboru problematiky vyplácení náhrad za ztrátu na výděлку bývalým zaměstnancům Vojenských staveb s.p. a Vojenských staveb a.s. jsem dospěl k závěru, že není dána aktivní legitimace pro toto vyplácení z prostředků spadajících do konkursní podstaty úpadce Vojenské stavby CZ a.s. (dále VS CZ)

Tato agenda byla VS CZ předána při koupi části podniku od Vojenských staveb a.s. (dále VS a.s.) v r. 1998 a u VS CZ tedy byla vedena již v období před prohlášením konkursu (11.10.2000) a bylo v ní průběžně pokračováno až doposud.

Součástí revize bylo jednak posouzení oprávněnosti poskytování náhrad vzhledem k utrpěnému pracovnímu úrazu či nemoci z povolání a zejména posouzení právní otázky aktivní legitimace k vyplácení náhrad z prostředků konkursní podstaty VS CZ.

V průběhu této právní analýzy jsem dospěl k závěru, že skupině zaměstnanců, kteří ukončili svůj pracovní poměr se zaměstnavatelem VS a.s. je náhrada vyplácena neoprávněně, neboť Smlouvou o prodeji části podniku uzavřenou mezi VS a.s. jako prodávajícím a VS CZ jako kupujícím nedošlo k platnému převodu odpovědnostních závazků vůči těmto zaměstnancům, jelikož jejich pracovní poměr platně skončil před uzavřením této Smlouvy.

V případě prodeje části podniku totiž na kupujícího přechází práva a povinnosti plynoucí z pracovněprávních vztahů pouze k té části pracovníků, jejichž pracovní poměr se váže na převáděný (prodáváný) majetek a kteří jsou ke dni převodu v pracovním poměru k prodávajícímu. Tento názor vychází především z díky § 249 až 251 zákoníku práce, kde se uvádí, že k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů od dosavadního zaměstnavatele na jiného může dojít pouze na základě ustanovení právního předpisu a je tak vyloučeno, aby nastal na základě jakéhokoliv smluvního projevu. Zákon totiž vůči stran v dané věci nepřiznává žádnou relevanci. Tento závěr je podložen i rozhodnutím soudů v obdobných věcech.

Je tudíž nutno konstatovat, že Ti zaměstnanci, kteří utrpěly pracovní úraz resp. nemoc z povolání se musí se svými nároky obrátit na ten subjekt, u něhož ukončili svůj pracovní poměr. V daném případě je to správce konkursní podstaty úpadce Vojenské stavby a.s., JUDr. Přemysl Kraus.

Toto Vám sděluji a jsem s pozdravem

Mgr. Pavel Klán
správce konkursní podstaty
úpadce Vojenské stavby CZ a.s.

Věc: Ukončení vyplácení dávek náhrady za ztrátu na výdělků

Vážený pane,

jak jsem Vám přislíbil ve svém dopise ze dne 8. listopadu 2004, oznamuji Vám tímto, že po provedení právního rozboru problematiky vyplácení náhrad za ztrátu na výdělků bývalým zaměstnancům Vojenských staveb s.p. a Vojenských staveb a.s. jsem dospěl k závěru, že není dána aktivní legitimace pro toto vyplácení z prostředků spadajících do konkursní podstaty úpadce Vojenské stavby CZ a.s. (dále VS CZ).

Tato agenda byla VS CZ předána při koupi části podniku od Vojenských staveb a.s. (dále VS a.s.) v r. 1998 a u VS CZ tedy byla vedena již v období před prohlášením konkursu (11.10.2000) a bylo v ní průběžně pokračováno až doposud.

Součástí revize bylo jednak posouzení oprávněnosti poskytování náhrad vzhledem k utrpěnému pracovnímu úrazu či nemoci z povolání a zejména posouzení právní otázky aktivní legitimace k vyplácení náhrad z prostředků konkursní podstaty VS CZ.

V průběhu této právní analýzy jsem dospěl k závěru, že skupině zaměstnanců, kteří ukončili svůj pracovní poměr se zaměstnavatelem Vojenské stavby s.p. je náhrada vyplácena neoprávněně, neboť při privatizaci tj. převodu majetku na novou společnost Vojenské stavby a.s. nedošlo k platnému převodu odpovědnostních závazků vůči těmto zaměstnancům, jelikož jejich pracovní poměr platně skončil před provedením privatizace.

V případě prodeje části podniku totiž na kupujícího přechází práva a povinnosti plynoucí z pracovněprávních vztahů pouze k té části pracovníků, jejichž pracovní poměr se váže na převáděný (prodáváný) majetek a kteří jsou ke dni převodu v pracovním poměru k prodávajícímu. Tento názor vychází především z díkce § 249 až 251 zákoníku práce, kde se uvádí, že k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů od dosavadního zaměstnavatele na jiného může dojít pouze na základě ustanovení právního předpisu a je tak vyloučeno, aby nastal na základě jakéhokoliv smluvního projevu. Zákon totiž vůči stran v dané věci nepřiznává žádnou relevanci. Tento závěr je podložen i rozhodnutím soudů v obdobných věcech.

Je tudíž nutno konstatovat, že Ti zaměstnanci, kteří utrpěli pracovní úraz resp. nemoc z povolání se musí se svými nároky obrátit na ten subjekt, u něhož ukončili svůj pracovní poměr. V daném případě je to likvidátor Vojenských staveb – státní podnik v likvidaci, Ing. Michal Bernáth.

Toto Vám sděluji a jsem s pozdravem

Mgr. Pavel Klán
správce konkursní podstaty
úpadce Vojenské stavby CZ a.s.